

РЕШЕНИЕ

№ 24628

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **5532** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с във вр. с чл. 46, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Д. Г., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., гражданин на Република Т., чрез адв. Д., срещу заповед рег. № 4536 Р.-151/30.04.2025 г. на началника на Гранично полицейско управление (ГПУ) – С., с която на чужденеца е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) „експулсиране-Република Т.“.

В жалбата се твърди, че административният акт е издаден при нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и 4 от АПК. Твърди се, че не е спазена императивната разпоредба на чл. 26 от АПК. Искане за отмяна на обжалваната заповед. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. С молба от 16.06.2025г жалбоподателят, чрез адв. Д., поддържа жалбата и излага допълнителни съображения. Претендира присъждане на направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение, за което представя договор за правна защита и съдействие и списък на разноските.

Ответникът – началник на ГПУ – С., редовно призован – не се явява, не изпраща процесуален представител.

Жалбата е допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ неговата правна сфера неблагоприятно, тъй като му налага задължения. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

От фактическа страна съдът установява следното:

Видно от докладна записка рег. № 4536р-12338 от 27.04.2025 г. (л. 11) до началника на ГПУ – С., на 27.04.2025 г. около 20.30 ч. на ГКПП Капитан А. е пристигнал за влизане в страната лек автомобил, марка „Фиат“ с турски регистрационен номер, управляван от жалбоподателя, при физическа проверка граничните полицаи се усъмняват за наличие на тайник. Открит е такъв в който са намерени укрити две лица без документи за самоличност. Изложено в докладната е, че турският гражданин е бил задържан със заповед за полицейско задържане № 4563зз-124/27.04.2025г.

Приложено е по делото и писмо от РС Свиленград (л.33), в което се сочи, че е образувано НОХД № 20255620200315/2025г. по описа на РС - С. против Д. Г. (С. Г.), [дата на раждане] в [населено място] за извършено престъпление по чл. 280, ал.2, т. 3 и т.4, вр. ал.1 от НК, като същото е приключило е влязъл в сила съдебен акт. Прилага се протокол от съдебно заседание по посоченото дело, ведно с заверен препис от Споразумение № 110/30.04.2025г., от което е видно, че турският гражданин е осъден на наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година, като изпълнението на наказанието е отложено за срок от три години, считано от влизане в сила на споразумението.

При тези факти и мотивите, изложени в предложение №4536р-12338/27.04.2025 г. на Началник група на ГКПП- „К. А.“ и на основание чл. 42, ал.1, т.2 и във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 и Заповед рег. № 4070з-632/17.06.2024 г. на директора на РДГП-Е., е приложена ПАМ "експулсиране-Република Т."

Жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен орган. С чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ на директорите на регионални дирекции „Гранична полиция“ е дадено правомощие да прилагат принудителни административни мерки по ЗЧРБ като началникът на ГПУ С. е овластен да издава актове от същата категория при условията на делегация, видно от приложената по делото заповед № 632/17.06.2024 г. на директора на РДГП – Е..

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма. Същата съдържа фактически и правни основания и допълнително препраща към съображенията, изложени в предложение № 4536р-12338/27.04.2025 г. на Началник група на ГКПП – Капитан А.. Няма пречка мотивите към издавания административен акт да се съдържат в друг документ, съгл. разрешението, дадено с ТР № 16/1975 на ОСГК на ВС.

Липсват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Не е налице твърдяното нарушение на чл. 26 от АПК. Според цитирания текст, за започване на

производството се уведомяват известните заинтересовани граждани и организации, освен заявителя.

Уведомяването на заинтересованите лица е процесуален способ за реализация на задължението на органа да изясни фактите от значение за случая, респективно - да извърши проверка за наличието на данни, съставляващи основанието за издаване на акта. При прилагането на процесната ПАМ, органът действа при обвързана компетентност. При наличие на посочените в закона предпоставки, е бил задължен да издаде заповед за прилагането ѝ.

Прилагането на принудителните административни мерки по чл. 39а, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ е специално производство, поради което разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от АПК е неприложима. Изискването за прилагане на чл. 26 от АПК би лишило от смисъл принудителната мярка, тъй като целта на всяка ПАМ е да породи незабавно действие (вж. определение № 455/17.01.2025 г. по адм. д. № 12129/2024 г., v на ВАС, решение № 9542/18.08.2016 г. по адм. д. № 11222/2015 г. на ВАС и др.).

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон.

Страните не спорят за установените факти. Съдът е разпределил доказателствената тежест с определението за насрочване на съдебното заседание, като изрично е указал на жалбоподателя, че негова е доказателствената тежест да докаже твърдените факти, от които черпи благоприятни последици.

Принудителната административна мярка по чл. 42, ал. 1 ЗЧРБ се прилага, когато се констатира основание по чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ – в случая се мотивира такова по ал. 1, т. 4 - има данни, че чужденецът извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави. Това обстоятелство като фактически състав се извежда от приложените по преписката писмени доказателства. От събраните доказателства безспорно се установява формирания от административния орган извод, че са налице данни за участие на чужденеца в незаконно въвеждане на лица в страната.

При това положение, съдът намира, че са налице материално-правните предпоставки за издаването на оспорената заповед, доколкото с влязла в сила присъда е установено незаконното въвеждане в страната на чужди граждани извършено от жалбоподателя.

По отношение на спазването на целта на закона, съдът счита, че издаденият административен акт е съобразен и с принципа на съразмерност, предвиден в чл. 6, ал. 2 и, ал. 5 от АПК. В случая при приложение на чл. 44, ал. 2 от ЗЧРБ не се установяват такава продължителност на пребиваване на чужденеца на територията на Република България, нито да е от категория уязвими лица, няма данни за производство по ЗУБ или производства за подновяване на разрешение за пребиваване или друго разрешение, предоставящо право на пребиваване, нито семейно положение или семейни, културни и социални връзки с държавата по произход на лицето, чието засягане да прави намесата в правото на личен живот на чуждия гражданин несъразмерна, а в съответствие със закона и е пропорционална на преследваната цел - да не се допусне присъствие в страната на чужденец, за когото има данни, че извършва търговия с хора и незаконно въвеждане в страната и извеждане на лица в други държави.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна. Поради това, подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Разноски от страна на ответника не се претендират, поради което не следва да се присъждат такива.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 18 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г., [дата на раждане] в [населено място], Република Т., гражданин на Република, срещу заповед рег. № 4536 Р.-151/30.04.2025 г. на началника на Гранично полицейско управление – С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.46, ал.2 от ЗЧРБ.

СЪДИЯ: